

STEČAJNI UPRAVITELJ
Ivica Matas, dipl. iur.
Put Gimnazije 55, 22 000 Šibenik
Tel: 022 / 200 – 327
Mob: 091 / 2543 878

U Šibeniku, 26. veljače 2024. godine

OPĆINSKI SUD U ŠIBENIKU

P-100/24

Tužitelj: DRAGO ŽURA, Skradin, Put križa 5, OIB: 99858305505,
zast. po pun. Ivi Gregovu, odvjetniku iz OD Gregov&Gregov j.t.d. iz Zadra

Tuženik: RIVIJERA d.d. u stečaju, Vladimira Nazora 53, Šibenik, OIB:
04184053283;
-zast. po stečajnom upravitelju Ivici Matasu, odvjetniku u Šibeniku

Radi: isplate

PODNEŠAK TUŽENIKA

Stečajni upravitelj tuženika je dana 26. veljače 2024. godine zaprimio pripremni podnesak tužitelja od dana 15. veljače 2024. godine u kojem isti navodi da je „ovu parnicu revizijski sud vratio na početak samo i jedino zbog proceduralne greške prvostupanjskog suda (bitne povrede postupka), koji za svoju drugu presudu u ovoj parnici nije dao dovoljno jasne i kvalitetne razloge, premda su provedeni dokazi i kompletno stanje spisa upućivali na ispravnost presude koju je taj sud donio. Da se na temelju postojećeg stanja spisa prvostupanjski sud potrudio ponuditi kvalitetnije obrazloženje za svoju drugu presudu, ne bi postojao baš nikakav razlog (ni činjenični, ni materijalno pravni, ni proceduralni) za njeno ukidanje i stranke se sada ne bi nalazile na početku ove parnice.“

U odnosu na zaprimljeni podnesak tužitelja od dana 15. veljače 2024. godine, stečajni upravitelj tuženika se očituje da upravo suprotno takvim navodima punomoćnika tužitelja, Vrhovni sud Republike Hrvatske je u svom revizijskom rješenju od dana 6. prosinca 2023. godine, br. Rev-801/23 naveo da je tuženik osnovano prigovarao počinjenoj bitnoj povredi odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP budući da „u presudi prvostupanjskog suda nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, što drugostupanjski sud nije sankcionirao svojom odlukom“.

Naime, revizijski sud također navodi da su prvostupanjski i drugostupanjski sud u svojim ranijim odlukama utvrdili da je u trenutku sklapanja kupoprodajnog ugovora tuženik bio u posjedu sporne prostorije te da su stoga nižestupanjski sudovi zaključili da bez obzira na zemljišnoknjižno stanje i postojanje upisa treće osobe, o čemu tuženik nije obavijestio tužitelja, nije bilo moguće pretpostaviti da bi netko treći mogao biti vlasnik navedene prostorije.

Nadalje, revizijski sud u svojoj odluci navodi da je tuženik osnovano isticao da je tužitelj u tužbi, kao i tijekom postupka, navodio da je prilikom pregovora stranaka uvidom u zemljišne

knjige bio u prilici utvrditi da je treća osoba vlasnica sporne nekretnine. Isto tako navodi da je prije sklapanja dodatka kupoprodajnom ugovoru treća osoba već bila pokrenula parnicu protiv tužitelja radi predaje nekretnine u posjed – „što bi upućivalo na mogućnost da je tužitelj u vrijeme sklapanja dodatka kupoprodajnom ugovoru znao za moguće postojanje prava treće osobe na toj nekretnini koje isključuje pravo tužitelja kao kupca“.

Isto tako, odredbom čl. 508. st. 1. ZOO-a je propisano da prodavatelj odgovara ako na prodanoj stvari postoji neko pravo trećeg koje isključuje, umanjuje ili ograničava kupčevo pravo, a o čijem postojanju kupac nije obaviješten, „*niti je pristao da uzme stvar opterećenu tim pravom*“.

Slijedom gore iznijetog, revizijski sud zaključuje da drugostupanjski sud nije dao razloge o odlučnoj činjenici potvrđujući prvostupanjsku presudu s obrazloženjem da „*stanje upisa u zemljišnu knjigu, samo za sebe, a kraj činjenice da je sporna poslovna prostorija dio prizemlja hotela koji je bio u nesmetanom posjedu prodavatelja, ne ukazuje da bi tužitelj znao za pravo trećega i pristao uzeti stvar opterećenu tim pravom*“.

Dakle, stečajni upravitelj tuženika ističe da ponovnim pregledom svih izvedenih dokaza nedvojbeno proizlazi da je tužitelj u vrijeme sklapanja dodatka kupoprodajnom ugovoru znao za postojanje prava treće osobe na spornoj nekretnini koje isključuje pravo tužitelja kao kupca te da je pristao da uzme stvar opterećenu tim pravom pa stoga njegov tužbeni zahtjev nije osnovan.

Slijedom svega navedenog, stečajni upravitelj tuženika predlaže da Sud ponovno izvede sve predložene dokaze na koje u svom rješenju ukazuje revizijski sud te odbije tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja i naloži tužitelju da nadoknadi sav parnični trošak tuženiku.

*Tuženik zastupan po
stečajnom upravitelju*